

УДК–316

Радчук О.А. – ст. гр. МЛс-42

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

МІГРАЦІЯ ТА ЇЇ СОЦІАЛЬНІ НАСЛІДКИ

Науковий керівник: ст. викладач Сівчук П.І.

Radchuk O.

Ternopil Ivan Pul`uj National Technical University

MIGRATION AND ITS SOCIAL IMPLICATIONS

Supervisor: senior Sivchuk P.I.

Ключові слова: міграція, притягання.

Keywords: migration, attraction.

Міграція населення (лат. migratio — переселення) — механічні переміщення людей через кордони тих чи інших територій зі зміною місця проживання назавжди, на більш-менш тривалий час або з регулярним поверненням до нього.

В більшості випадків це відбувається через такий процес, як притягання.

Притягання — це сукупність привабливих умов для проживання в інших місцях, наприклад у регіонах, де існує вища оплата праці, де можна здобути вищий соціальний статус, де існує політична стабільність, яка вселяє почуття впевненості в завтрашньому дні. Чим більшою є різниця соціальних, економічних чи політичних умов існування у двох регіонах, тим ймовірнішою є міграція під впливом сил притягання в райони з кращими умовами.

Зазвичай, розрізняють міграцію зовнішню (тобто переїзд з однієї держави в іншу) і внутрішню (переїзд у межах однієї країни). Обидва види міграції вважаються природними і нормальними до певних меж. У тому випадку, якщо кількість мігрантів перевищує певний рівень, міграція стає надлишковою, і її розглядають як негативне явище. Надлишкова міграція може привести до зміни демографічного складу регіону, до нестачі, або навпаки, до надлишку робочої сили, до неконтрольованого зростання міст, негативних змін у культурі регіону і багатьох інших наслідків. За результатами дослідження, проведеного експертами європейської комісії «Caritas International» на 2011 рік ~4,5 млн трудових мігрантів з України перебувають за кордоном, з яких 1,7 млн — у країнах ЄС. У 2014–2015 роках із України до ЄС виїхали понад півмільйона українців, і кількість емігрантів дедалі зростає. Війна та поглиблення економічної кризи протягом останніх років лише посилили тенденцію

Еміграція нерідко наносить важку втрату інтелектуальному потенціалу країн-донорів, що є самою коштовною субстанцією будь-якого суспільства. Суть цієї проблеми складається не стільки в кількості виїжджаючих за рубіж фахівців, скільки в їхньому значенні.

У теорії вільний рух робочої сили між країнами приводить до вирівнювання заробітної плати і збільшенню валового світового продукту. У реальному житті всі основні вигоди від міграції робочої сили дістаються приймаючим країнам. Оцінити їхні масштаби не просто, тому що не усі вони піддаються кількісному обліку. Вони складаються з економії на підготовці фахівців у приймаючих країнах. Іммігранти, особливо нелегальні, вносять у доходи країни більший внесок, чим вони одержують від суспільного сектора. Іммігранти більш молоді, чим населення в середньому, і вони фінансують частину соціальних витрат постійних жителів.